

SECRETARIA GENERALIS SYNODI

Konferencja Stampa di presentazione del
Documento di lavoro per la Tappa Continentale del Sinodo:
"Per una Chiesa sinodale: comunione, partecipazione e missione".

INGLESE

**Prof.ssa Anna Rowlands, Professore associato di pensiero e pratica sociale
cattolica, Università di Durham**

Dzień dobry/południe i dziękuję za uwagę.

Poproszono mnie o krótkie omówienie dwóch kwestii: po pierwsze, wykorzystania cytatów ze sprawozdań, które otrzymaliśmy w dokumencie dotyczącym etapu kontynentalnego, a po drugie, sporządzenia, po raz pierwszy, dokumentu w dwóch głównych językach.

Po pierwsze, o procesie cytowania w Dokumencie i jego tle:

Dla tych z nas, którzy uczestniczyli w spotkaniu we Frascati miesiąc temu, przywilejem była możliwość czytania sprawozdań nie tylko z własnego narodu czy kontynentu, ale z każdego zakątka globu. Zostaliśmy wystawieni na prawdziwie "katolicką" - globalną, integrującą i poszukującą prawdy - rozmowę. W raportach znaleźliśmy zarówno unikalne spojrzenie na poszczególne konteksty, jak i uderzające wspólne wzorce w radościach i lamentach wyrażanych w różnych kontekstach.

Grupa ekspertów we Frascati była odpowiedzialna za przeczytanie, przemodlenie, przeanalizowanie i rozeznanie tych raportów oraz przedstawienie Kościołowi materiałów, które mogłyby pomóc w refleksji podczas fazy kontynentalnej. Należy jasno powiedzieć kilka rzeczy o tym, gdzie jesteśmy teraz:

1. Synod pozostaje w fazie słuchania. Naszym zadaniem w przygotowaniu tego dokumentu było wykazanie, że dobrze słuchaliśmy i słyszeliśmy tych, którzy się wypowiadali. Następną fazą jest dalsze rozszerzenie tego słuchania, teraz na poziomie kontynentalnym.
2. Czytaliśmy każdy raport i indywidualne zgłoszenie, które otrzymaliśmy. Uważnie i z modlitwą. Proces grupy Frascati nie był jedynie analityczny czy konwersacyjny, ale także modlitewny, z czasem przeznaczonym na liturgię i modlitwę każdego dnia, która kształtowała naszą pracę.
3. Nie było to badanie socjologiczne analizujące raporty za pomocą ustalonych akademickich narzędzi analizy danych. Taka praca mogłaby zostać wykonana, ale nie było to zadaniem tej grupy, ani też samo to nie doprowadziłoby do powstania dokumentu etapu kontynentalnego. Zadanie grupy było formalnie eklezyjalne, polegało na słuchaniu i aktywnym rozeznawaniu i ponownym przedstawieniu.

4. Każdy raport został przeczytany przez trzech osobnych członków grupy czytającej przed przybyciem do Frascati, z troską o odnotowanie kluczowych spostrzeżeń, pytań, zaleceń i prośb. Praca ta została podjęta w duchu rozeznania, starając się uhonorować doświadczenie wiary przeżywane przez osoby, które uczestniczyły w tej fazie procesu.
5. W trakcie grupowej refleksji podzieliliśmy się wyłaniającymi się wspólnymi tematami, pytaniami i spostrzeżeniami obecnymi w raportach, a także zwróciliśmy uwagę na tematy, które wydają się mieć szczególne znaczenie dla poszczególnych społeczności lokalnych/krajowych.
6. Cytaty zamieszczone w DCS starają się dać wyobrażenie o bogactwie otrzymanych materiałów, pozwalając głosom Ludu Bożego ze wszystkich części świata przemówić w miarę możliwości na własnych warunkach i znaleźć oddźwięk. Nie należy ich interpretować jako popierających stanowiska jakiegoś konkretnego rejonu globu, ani jako po prostu reprezentujących różnorodność geograficzną, choć zadbano o pewną równowagę w zakresie proveniencji źródeł. Cytaty zostały wybrane, ponieważ wyrażają w szczególnie mocny, piękny lub precyzyjny sposób uczucia wyrażone bardziej ogólnie w wielu raportach. Mają one pomóc Scenie Kontynentalnej w głębokim wsłuchiwanie się w światową wspólnotę Kościoła: chcieliśmy dostarczyć dokument, który pomógłby nam dobrze słuchać siebie nawzajem w różnych kontekstach. W ten sposób użyte cytaty honorują wsłuchiwanie się w marginesy, które papież Franciszek uczynił priorytetem dla tej fazy Synodu, jak również odpowiadają na wyraźne globalne wzorce wyłaniające się z raportów - których było wiele. Cytaty przypominają nam również, że ostatecznym celem tego procesu nie jest tworzenie dokumentów, ale otwieranie horyzontów nadziei na wypełnienie misji Kościoła.

Po drugie, kilka uwag na temat pracy między dwoma językami. Zazwyczaj dokument tego rodzaju jest opracowywany w jednym języku i tłumaczony dalej. Synod zróznicował ten proces, głównie w odpowiedzi na potrzebę starannego ponownego wyrażenia tego, czego wysłuchaliśmy. Każdy język jest uniwersum kulturowym, z ukrytymi odniesieniami, idiosynkrazjami itd. Praca w dwóch językach wydobywa na pierwszy plan to, co ukryte. Od początku procesu we Frascati pracowaliśmy jako grupa i jako pisarze zarówno w języku włoskim, jak i angielskim. Oczywiście, okazało się to również intensywnym doświadczeniem edukacyjnym i nadal musimy się wiele nauczyć o tym, jak tworzyć proces synodalny kierowany przez Ducha Kościoła w dniu Pięćdziesiąticy.

I w tym samym duchu dziękuję i czekam na wszelkie pytania.